

Τρίτη 7 Ιουνίου 2016

Ακόμη ένα βήμα πίσω για την Παιδεία μας!

Ο πρόεδρος της Επιτροπής Εθνικού και Κοινωνικού Διαλόγου για την Παιδεία, ο πανεπιστημιακός Αντώνης Λιάκος, ανακοίνωσε την ολοκλήρωση των εργασιών της ως εξής: «Τέρμα ο διάλογος και οι διαλογισμοί. Το πόρισμα το παραδώσαμε. Αν εφαρμοστούν, θα έρθει το πάνω κάτω. Σήμερα πάμε θάλασσα! Θα μουλιάσουμε στο νερό, θα γίνουμε ένα με αυτό, θα αφήσουμε τις κακές σκέψεις σαν φυσαλίδες να εξαφανιστούν στην επιφάνεια!». Τα 36 μέλη αυτής της επιτροπής επικαλούμενα δήθεν τον εκδημοκρατισμό της παιδείας και την παιδαγωγική αυτονομία του σχολείου, καθόρισαν με ιδεολογικά και πολιτικά κριτήρια το τι πρέπει να διδάσκεται στο σχολείο και τι όχι και μετά πήγαν να μουλιάσουν στο νερό. Και όσοι νοιαζόμαστε για την πορεία της δημόσιας παιδείας μείναμε κατακαλόκαιρα μόνοι μας να ιδρώνουμε αγωνιώντας για το τι μας περιμένει από εδώ και πέρα.

Αξιοσημείωτο είναι το ότι ορισμένοι από τους συμμετέχοντες στην Επιτροπή έχουν ένα διαχρονικό και πρωταγωνιστικό ρόλο στο γίνεσθαι της Παιδείας. Ο Πρόεδρος της επιτροπής Αντώνης Λιάκος, Φιλολόγος Καθηγητής Πανεπιστημίου, είναι οπαδός μιας σχολής που αμφισβητεί την ισχύ της Εθνικής ιστορίας, θεωρώντας - μεταξύ των άλλων - ως «μεγαλόστομες πατριωτικές ανοησίες την θυσία του Ζαλόγγου και το Κρυφό Σχολείο». Ήταν στενός συνεργάτης του ΠΑΣΟΚ επί Προεδρίας Κώστα Σημίτη και Γεωργίου Παπανδρέου και θερμός υποστηρικτής των προτάσεων Ρεπούση - Γιαννάκου για την αναθεώρηση του σχολικού βιβλίου της ιστορίας (συνωστισμός στη Σμύρνη κ.λ.π.). Σήμερα είναι συντεταγμένος στον ΣΥΡΙΖΑ. Το μέλος της επιτροπής Θάλεια Δραγώνα, με τον επιβλητικό τίτλο «Καθηγήτρια Κοινωνικής Ψυχολογίας του Τμήματος Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία του Πανεπιστημίου Αθηνών», ήταν Σύμβουλος της Άννας Διαμαντοπούλου και αναγκάστηκε να παραιτηθεί μετά την καθολική αποδοκιμασία που είχαν οι προτάσεις της για αναθεώρηση του βιβλίου της ιστορίας (θεωρούσε ότι οι σύγχρονοι Έλληνες δεν έχουν καμμία ιστορική και πολιτιστική σύνδεση με τους αρχαίους Έλληνες και ότι υπεύθυνοι για την, περί του αντιθέτου, επικρατήσασα άποψη είναι οι εκπρόσωποι του νεοελληνικού Διαφωτισμού Ρήγας Φεραίος, Αθανάσιος Ψαλλίδας, Αδαμάντιος Κοραής, Μεθόδιος Ανθρακίτης κ.λ.π.). Μέλος της επιτροπής ήταν επίσης και ο γνωστός συνδικαλιστής και πρώην Πρόεδρος της ΟΛΜΕ Θέμης Κοτσιφάκης. Όσοι ενδιαφέρονται (και έχουν το κουράγιο) να διαβάσουν το πλήρες κείμενο της εισήγησης της Επιτροπής Εθνικού και Κοινωνικού Διαλόγου για την Παιδεία μπορούν να το βρουν στην ιστοσελίδα «zsgjiannina.gr». Επειδή δεν είμαι ούτε εκπαιδευτικός ούτε ιστορικός δεν μπορώ να ισχυριστώ ότι οι απόψεις μου επί του θέματος διαθέτουν επιστημονική τεκμηρίωση. Όμως ως πολίτης με κοινή λογική δεν μπορώ να φανταστώ ότι μπορεί να βελτιωθεί η δημόσια παιδεία με τον εξορκισμό της αριστείας, με την σύνταξη αστείων «κωδίκων τιμής» για βασιλόπουλα και πριγκίπισσες, με την καθιέρωση των κανόνων της «ήσσυτος προσπαθείας», με την περικοπή των ωρών διδασκαλίας, την μείωση των ωρών διδασκαλίας των αρχαίων ελληνικών ή με την μείωση ή και την κατάργηση των εξετάσεων προόδου. Πιστεύω ότι θα συμβεί ακριβώς το αντίθετο. Επίσης, θεωρώ ότι α) ορισμένες από τις απόψεις που διατυπώνονται στο πόρισμα είναι απόλυτα δογματικές και β) σε ορισμένες περιπτώσεις το σκεπτικό επί των οποίων βασίζεται η εξαγωγή συμπερασμάτων είναι απόλυτα ανακριβές, οπότε θα πρέπει να θεωρούνται ως λανθασμένα και τα αντίστοιχα εξαγόμενα συμπεράσματα. Συγκεκριμένα:

1. Αριστεία: προφανώς σχεδιάζουν την πλήρη κατάργηση των Προτύπων Σχολείων. Διατηρώντας τις αγκυλώσεις του παρελθόντος παραμένουν πιστοί θιασώτες των ιστοπεδωτικών πρακτικών που οδηγούν στην υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας. Προς υποστήριξη των απόψεών τους θέτουν ανυπόστατα διλήμματα και διερωτώνται: «τι μας ενδιαφέρει περισσότερο, εκείνος που έχει τερματίσει πρώτος ή να τερματίσουν οι περισσότεροι και με όσο το δυνατό καλύτερους χρόνους;». Να δείτε που σε λίγο θα προτείνουν και την διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων κατά τα πρότυπα των λαϊκών ανώμαλων δρόμων που διοργανώνουν οι διάφοροι Δήμοι!
2. Αξιολόγηση: Απορρίπτουν, τεχνηέντως, κάθε ιδέα αξιολόγησης θεωρώντας την ως τιμωρητική διαδικασία και όχι ως διαδικασία αποτίμησης και αξιολόγησης του διδακτικού έργου και των τεθέντων στόχων.
3. Αυτονομία εκπαιδευτικών μονάδων: Είναι απόλυτα ανακριβής -και προφανώς σκόπιμος- ο διατυπωθείς ισχυρισμός σύμφωνα με τον οποίο «τα σχολεία που λειτούργησαν κατά τον 19ο αιώνα ως αυτοχρηματοδοτούμενα παρουσίασαν δυσλειτουργίες, γεγονός που ανάγκασε το κεντρικό κράτος να αναλάβει πλήρως τη λειτουργία τους». Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι τόσοι Καθηγητές Πανεπιστημίου με τρανούς τίτλους και βιογραφικά, αγνοούσαν το ότι η Ζωσιμαία, η Βαρβάκειος, η Ιωνίδειος κ.α. σχολεία μεγαλούργησαν και προσέφεραν τεράστιες υπηρεσίες στην πατρίδα μας λειτουργώντας ως αυτόνομα εκπαιδευτικά ιδρύματα και το ότι εξέπεσαν σε κοινά σχολεία με ευθύνη της κεντρικής εξουσίας.
4. Αίτια παρακμής της δημόσιας παιδείας: Επιχειρείται κατ' αρχήν μία σύνδεση της κακής εικόνας της παιδείας μας με την οικονομική κρίση των τελευταίων ετών. Στη συνέχεια διατυπώνεται η άποψη σύμφωνα με την οποία «η εκπαίδευση, το πνεύμα της και οι βαθιές (;) νοοτροπίες που την διέπουν έως τώρα αναπτύχθηκαν σε μια προηγούμενη εποχή, ήταν προσαρμοσμένες περισσότερο στις ανάγκες του κράτους παρά της εκπαιδευτικής κοινότητας, υπαγορεύονταν από τη λογική του διαχωρισμού της εκπαίδευσης από την κοινωνία, από τη λογική του εργοστασίου που βγάζει πανομοιότυπα προϊόντα μετρήσιμα μόνο σε μια κλίμακα - την αριθμητική». Δηλαδή μας λένε ότι ήταν έγκλημα το ότι η εκπαίδευση ικανοποιούσε τις ανάγκες του κράτους, δηλαδή της κοινωνίας και όχι της εκπαιδευτικής κοινότητας! Διερωτώμαι δε πώς μπορούν να διατυπώνονται τέτοιες παράλογες και ανιστόρητες απόψεις από περιώνυμους πανεπιστημιακούς δασκάλους οι οποίοι δεν διστάζουν να χαρακτηρίσουν π.χ. τις γενιές του 30 και του 40 ως «πανομοιότυπα βιομηχανικά προϊόντα μετρήσιμα μόνο με την αριθμητική κλίμακα», δηλαδή εκείνες τις γενιές με την τεράστια προσφορά στα γράμματα, στις τέχνες, στον πολιτισμό και στην επιστήμη και με τα δύο βραβεία Νόμπελ που χάρισαν στην πατρίδα μας;

Θα ήμασταν άδικοι εάν αγνοούσαμε εν προκειμένω τις, περί αναβάθμισης της δημόσιας παιδείας, απόψεις και του δεύτερου κυβερνητικού πυλώνα. Η Γραμματεία Παιδείας των ΑΝΕΛ με ανακοίνωση που εξέδωσε προ καιρού, υποστήριζε ότι δεν είναι επωφελής η λειτουργία των Προτύπων Σχολείων και ότι «οι άριστοι πρέπει να παραμείνουν διεσπαρμένοι σε όλα τα σχολεία ώστε να αποτελούν πρότυπο προς μίμηση και θετικό κίνητρο για τους υπόλοιπους μαθητές!». Όλοι γνωρίζουμε ότι με αυτό το σύστημα που εφαρμόζεται μέχρι τώρα καταλαμβάνουμε, από άποψη απόδοσης των μαθητών, την 25η θέση μεταξύ των 27 ευρωπαϊκών κρατών! Προβλέπω ότι σύντομα θα καταλάβουμε και την τελευταία θέση. Αλλά ας μην ανησυχούμε, ο Καθηγητής κ. Λιάκος και η επιτροπή του καθόρισαν τους εθνικούς μας στόχους: δεν μας ενδιαφέρει η πρωτιά, για μας σημασία έχει να τερματίσουμε, έστω και τελευταίοι!

* Ο Αθανάσιος Δάλλας είναι Πρόεδρος της Ένωσης Αποφοίτων Ζωσιμαίας Σχολής.